

γαστέρα ἢ, "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Ἰκαρ. Ἰμβρ. Κάρπ. Κρήτ. Κύθηρ. Μακεδ. (Θεσσαλον. Καταφύγ. "Ολυμπ. Σέρρ. Χαλκιδ. κ.ά.) Μῆλ. Πελοπν. (Μάν.) Προπ. (Ἀρτάκ. Κούταλ. Κύζ. Μηχαν.) Ρόδ. κ.ά. — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Βλαστ. 337 Πρω. Δημητρ. *γαστέρα* Κάρπ. *ἀγαστέρα* Ἄνδρ. Ἀντικύθ. Κρήτ. Κύθηρ. *αστέρα* Κέρκ. (Νύμφ.) Κύθηρ. Κύθν. Μακεδ. (Κηπουρ.) Ρόδ. Σάμ. — Λεξ. Βλαστ. 399 *στέρα* Κύπρ. *γαστέρας* ὁ, Μῆλ. Προπ. (Ἀρτάκ. Κύζ. Μαρμαρ.) — Λεξ. Βλαστ. 311 *αστέρας* "Ηπ. (Θεσπρ.) Θήρ. Ἰκαρ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Κύπρ. Προπ. (Προκόνν.) Σάμ. — Λεξ. Βλαστ. 399 *αστέρας* Κέως Μέγαρ.

Τὸ Βυζαντ. *γαστέρα*. Ὁ τύπ. *ἀγαστέρα* καὶ ἐν Ἀγαπίου Γεωπονικῷ (ἐκδ. Βενετίας) σ. 142 καὶ ἐν Φορτουν. Β στ. 290 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ. σ. 78). Ὁ τύπ. *αστέρα* δι' ἀποβολὴν τοῦ ἀρκτικοῦ γ, ὁ δὲ τύπ. *στέρα* διὰ περαιτέρω ἀποβολὴν τοῦ ἀρκτικοῦ α. Πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 1, 224. 2, 417. Διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ γένους εἰς τὸν τύπ. *γαστέρας*, βλ. αὐτόθ. 2, 51, 112, διὰ δὲ τὴν μετακίνησιν τοῦ τόνου εἰς τὸν τύπ. *αστέρας*, πβ. τὰ ἀνάλογα *ἀγκῶνας* > *ἄγκωνας*, *ἀστέρας* > *ἄστερας*, κλπ.

1) Ἡ κοιλία, τὸ ὑπογάστριον Ἰκαρ. Κέως Κρήτ. Κύθν. Κύπρ. Μέγαρ. κ.ά. — Λεξ. Πρω. Δημητρ.: *Δὲ ἀρώει, γιατί θέλει, λέει, νὰ καθαρίσῃ ἡ-γ-ἀγαστέρα* δου Κρήτ. *Σφίγγω τὸν 'αστέρα μου ἀπὸ τὸ νόνο* Κύθν. 2) Ἡ γαστραλγία, ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ὑπογάστριον ἐν γένει ἐντοπιζόμενος πόνος, συνήθως ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὀξύς, ἀνεξαρτήτως αἰτιολογίας "Ηπ. (Θεσπρ.) Θήρ. Ἰκαρ. Κέρκ. (Νύμφ.) Κρήτ. Κύθν. Κύπρ. Μακεδ. (Κηπουρ.) Μῆλ. Ρόδ. Σάμ. — Λεξ. Βλαστ. 399 Πρω. Δημητρ.: *"Εχω γαστέρα* Ἰκαρ. *Ἡὲρε δὸν ἡ γαστέρα* του Ρόδ. *"Εχει τὸν 'αστέρα* δου Κρήτ. *"Εχου τὸν 'αστέρα* Σάμ. *Πκιάνει τὸν ἡ 'στέρα* τζαὶ κλώθεται σὰν τὸ φ'ιν Κύπρ. || Ἄσμ.

Μάννα, καρδιά μου μὲ πονεῖ, μάννα, καὶ τὸ κεφάλι, μάννα, κι 'αστέρας μ' ἐπιασε καὶ θε' νὰ σκάσ' ὡς "Ηπ. (Θεσπρ.) (βράδου

Μάννα, τὰ πόδια μου πονῶ, μάννα, τὴν γεφαλὴ μου, μάννα μ', 'αστέρα μὲ κρατεῖ καὶ θε' νὰ πᾶ' νὰ πέσω Ρόδ.

'αστέρ' 'αστέρα μελανή, | μελανὴ μελανωμένη, ὅλοι σὲ λένε μελανή | κ' ἐγὼ σὲ λέω 'αστέρα (ἐξ ἐπὼδ.) Κέρκ. (Νύμφ.)

'στέρα 'στέρα μελανή, | μελανὴ μελιτζανή, πού 'σαι 'ς τ' ἄντερο πλεμένη | τζαὶ 'ς τὸ γαῖμαν (τυλιγμένη

(ὁμοίως) Κύπρ. Συνών. *ἀντερόκομμα, ἀντερόλυσσα, κοιλιόκομμα, κόψιμο, στρόφος*. 3) Συνεκδ., ἢ ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ ἡνύστρου (τετάρτου μέρους τοῦ στομάχου) τῶν γαλαθηνῶν ἀμνῶν καὶ ἐρίφων λαμβανομένη πυτία, χρησιμοποιούμενη μετὰ σχετικὴν παρασκευὴν εἰς τὴν τυροκομίαν Ἀντικύθ. Ἰμβρ. Κάρπ. Κρήτ.: *"Εξέχασε νὰ βάλῃ ἀγαστέρα καὶ γιὰ 'κειονὰ* δὲ *βήσσει* τὸ γάλα Κρήτ. Συνών. *γαστέρι 1β, μαγιά, πυτιά*. 4) Μεταφ., κοιλιοσχίμον δοχεῖον ὕαλινον, πήλινον, μετάλλινον ἢ ξύλινον χρησιμοποιούμενον ὡς οἰνοχόη ἢ ὕδροχόη Ἄνδρ. "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Καταφύγ. "Ολυμπ. Σέρρ. Χαλκιδ. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.). — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Βλαστ. 337 Πρω. Δημητρ.: *Πάρι μιὰ γαστέρα κι παίρι νὰ βάλ'ς* κρασί Μακεδ. ("Ολυμπ.) || Ἄσμ.

Μόνε γαστέρα κουπωτὴ μὲ τ' ἀσημένιο χέρι, πῶκανες κρύσταλλο νερὸ χειμῶνα καλοκαίρι (ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Μάν.)

Βάλτε νερὸ 'ς τὴν ἀγαστέρα τσαὶ τὰ φύλλα τῆς *'μερόλιας* τσαὶ τοῦ βάτου τὴν κορφὴ

(ἐξ ἐπὼδ.) Ἄνδρ. Συνών. *γαστερικό, καράφα, μποτίλια, τσότρα, φλασκί*. Ἡ σημ. καὶ Βυζαντ. β) Εἶδος μονώτου δοχείου κοιλιοσχίμου, χωρητικότητος ἡμισείας ἢ μιᾶς ὀκάς, ὅπερ χρησιμοποιεῖται ὡς μέτρον ἐλαίου ἢ οἴνου Ἀντικύθ. Κρήτ. Κύθηρ. κ.ά. — Λεξ. Βάιγ. γ) Τὸ σακκοειδὲς ἄνοιγμα τῶν ἀλιευτικῶν δικτύων, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συσσωρεύονται τελικῶς οἱ ἀλιευθέντες ἰχθύες Προπ. (Ἀρτάκ. Κούταλ. Κύζ. Μαρμαρ. Μηχαν. Προκόνν.). — Λεξ. Βλαστ. 311 : *Τὰ ψάρια εἶναι μέσα 'ς τὴ γαστέρα* Ἀρτάκ. *Μιὰ μεγάλ' γαστέρα* μπορεῖ νὰ πάρῃ χιλιάδες ὀκάδες ψάρια αὐτόθ.

γαστέρι τό, ἀμάρτ. *γαστέρ' Ἰμβρ.*

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαστέρα*.

1) Τὸ ἡνύστρον (τέταρτον μέρος τοῦ στομάχου) τῶν γαλαθηνῶν ἀμνῶν καὶ ἐρίφων. β) Συνεκδ., τὸ περιεχόμενον ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν σφαγὴν τοῦ ζώου ὀξινον γάλα, χρησιμοποιούμενον πρὸς παρασκευὴν πυτίας διὰ τὴν τυροκομίαν. Συνών. *γαστέρα 3*.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ὄασ.

γαστερικό τό, ἀμάρτ. *ἀγαστερικό* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαστέρα*, παρ' ὃ καὶ *ἀγαστέρα*, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ικό*, δι' ἣν ἰδ. *-ικός*.

Μικρὸν σφαιροειδὲς δοχεῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διατηρεῖται ἡ «γαστέρα», δι' ὃ ἰδ. *γαστέρα 3*.

γαστερίτσα ἢ, Πελοπν. (Μάν.) — Κ. Πασαγιάνν., Παραμύθ., 46.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαστέρα* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. *-ίτσα*.

Μικρὸν μετάλλινον δοχεῖον χρησιμεῖον ὡς ὕδροχόη ἢ οἰνοχόη ἐνθ' ἄν.: *"Απήθωσε τὴ γαστερίτσα* του *ξέχειλη* κρασί... *κι ἀρχίνησε νὰ μᾶς μολογάῃ* γιὰ τοῦ Φονιά τὸ *Λαγκάδι* Κ. Πασαγιάνν., ἐνθ' ἄν. Πδ. *γαστέρα 4*.

γάστρα ἢ, πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *'ιάστρα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γιάστρα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γάστρα* Καλαβρ. (Μπόβ. κ.ά.) *γράστα* Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) *βάστρα* Κάλυμν. Κῶς Ρόδ. Τῆλ. Χάλκ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *γάστρα*. Βλ. καὶ *γλάστρα*.

1) Πήλινον ἢ σιδηροῦν σκεῦος, ἡμισφαιρικοῦ συνήθως σχήματος καὶ διαμέτρου 0,60 μ. περίπου, φέρον λαβὴν ἐπὶ τῆς κυρτῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας καὶ χρησιμεῖον διὰ τὴν ἐψῆσιν ἄρτου ἢ φαγητοῦ. (Προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ, πυρακτοῦται ἐντελῶς ἐπὶ τῆς πυρᾶς τῆς ἐστίας, τίθεται ἀκολουθῶς ἀνωθεν τοῦ πρὸς ἐψῆσιν ἄρτου ἢ τοῦ μαγειρικοῦ σκεύους τοῦ περιέχοντος ἄρτον ἢ ἄλλο ἔδεσμα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καλύπτῃ τοῦτο καλῶς, καὶ ἐπικαλύπτεται ἐν τέλει διὰ τῆς ἀνθρακίᾶς, ἥτις ἀφηρέθη προηγουμένως ἐκ τῆς ἐστίας διὰ νὰ ἀποτεθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ ἄρτος ἢ τὸ μαγειρικὸν σκεῦος) πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) : *Κάψε τὴ γάστρα νὰ ψήσουμε τὴν κοιλ-λούρα* "Ηπ. (Δερβιτσ.) *"Εψησα λιγούλι ψωμί 'ς τὴ γάστρα* καὶ τοὺς ἔδωκα καὶ *φάγανε* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Μὴ τ' γάστρα φένουμε τ' βίττα* "Ηπ. (Κόνιτσ.) *Δὲ μ'*

δί' τ' γάστρα σ' νά ψήσουν νιά τυρόπ' ττα; Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.) Συνών. γαστρί 2, γάστρος 1, μπογάνα, σάτσι, τσερέπα. 2) Εἶδος ἀβαθοῦς καὶ πεπλατυσμένης πηλίνης χύτρας ἢ καὶ ἀπλῆ πλάξ πηλίνη ἢ λιθίνη, ἐντὸς ἣ ἐπὶ τῶν ὁποίων ψήνεται προχείρως ἄρτος, πίττα, κλπ. Κύθν. Κύπρ.: Παροιμ. Ἡ πίττα τζαὶ ἡ γάστρα κάνουν τὸ σπῖτι σπάστρα (διὰ τὴν ἐντεῦθεν προκαλουμένην σπατάλην) Κύπρ. Συνών. πλακίον. 3) Τὸ μέρος τῆς ἐστίας, ἐφ' οὗ ἀνάπτεται ἡ πυρὰ Θράκ. (Κωστ. κ.ά.) Πβ. γωνιά. 4) Μετάλλινον γαστροειδὲς πύραυλον "Ηπ. ("Ιωάνν.) Συνών. μαγκάλι. 5) Τὸ ἀλώβητον κατώτερον μέρος θραυσθέντος κοιλοσχήμου πηλίνου ἀγγείου, χρησιμοποιοῦμενον διὰ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ κατάσβεσιν ἀσβέστου ἢ ἄλλην ἀνάλογον χρῆσιν Νάξ. ("Απύρανθ. Τσικαλαρ.): Νά εἴρετε νερὸ μέσ' 'ς τὴ γάστρα δοῦ γαλαχτισμάτου "Απύρανθ. Βάνει τὸ νερὸ μέσα 'ς τὴ γάστρα καὶ κάνει τὸν πηλὸ Τσικαλαρ. Συνών. γαστρί 1β. 6) Πήλινον ἀγγεῖον μὲ μικρὰν βάσιν, ἀλλὰ πεπλατυσμένον καὶ κοιλιόσχημον πρὸς τὰ ἄνω (ἢ καὶ τὸ πρὸς τὴν βάσιν τμήμα θραυσθέντος ὁμοιοσχήμου οἰκιακοῦ ἀγγείου), ὅπερ πληρούμενον χώματος χρησιμοποιοῖται εἰς τὴν κατ' οἶκον καλλιέργειαν ἀνθέων, τὸ συνηθέστερον καλούμενον γλάστρα, δὶδ. "Απουλ. (Καλημ.) Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. κ.ά.) Ζάκ. Θήρ. Ἰθάκ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Κάλυμν. Κέρκ. ("Αργυράδ. κ.ά.) Κεφαλλ. Κρήτ. ("Αγιος Βασίλ. Ἱεράπ. Πεδιάδ. Σέλιν. Σητ. Σφακ. κ.ά.) Κύθηρ. Κύπρ. Κῶς Λευκ. Μεγίστ. Νάξ. ("Απύρανθ. κ.ά.) Παξ. Πελοπ. (Λάστ. Πιάν. κ.ά.) Ρόδ. Σίφν. Τῆλ. Φολέγ.: Ἐχω μιὰ γάστρα μὲ βασιλικὸ Ἰθάκ. Πότισ' τ' γάστρα Λευκ. || Παροιμ. Χατίριν δοῦ βασιλικοῦ πίν-νει ἡ γάστρα τὸ ν-νερὸ (ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην εὐεργετούμενων πρὸς χάριν ἄλλου) Κάλυμν. || "Ασμ.

Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα ποὺ βασιλεύαν τ' ἄστρα, μού κλέψαν τὸ βασιλικὸ μὲ τὴ γυαλένια γάστρα Πελοπ. (Πιάν.)

Βασιλικὸν ἐφύτρεψα σὲ μιὰ γυαλένια γάστρα κ' ἐγύρισε κ' ἐσκέπασε τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα Κρήτ. (Σητ.)

Καράβι, καραβάκι, ποὺ πᾶς γυαλὸ-γυαλό, σὰ φουνδωμένη γάστρα μὲ τὸ βασιλικὸ Λευκ.

Τοῦ νύφη μας ἡ κεφαλὴ γάστρα 'ναι μὲ τσι βιόλες κ' ἀπ' ὅσες εἴμαστε 'παδέ, καλύτερ' εἶν' ἀπ' ὅλες Κρήτ. (Πεδιάδ.)

"Α βῶ καὶ γιὰ τὴ γεφαλὴ, μιὰ γιάστρα μὲ τσι βιόλες 'ς τὴ 'ειτονιά ποὺ κάθεταί τσι δαιμονίζει ὅλες Νάξ. ("Απύρανθ.)

'Σ τὴ βόρτα τοῦ Παράδεισος εἶναι μιὰ γάστρα βιόλες, νὰ κόβγης κάθα Κυριακὴ, κ' ἐτσὰ τσι κόβγουν ὅλες (ἐκ μοιρολ.) Κρήτ. (Ἱεράπ. κ.ά.) Συνών. γαστρί 1γ. 7) Ἡ κυψέλη τῶν μελισσῶν Ἰκαρ. Συνών. γαστρί 1ε. 8) Μεταφ., εἶδος μανδηλίου φέροντος κέντημα, ὅπερ παριστᾷ ἀνθοφόρον ἀγγεῖον Τῆλ. β) Παλαιὸν Ἑνετικὸν νόμισμα ἀξίας δύο σολιδίων Ζάκ.: Παροιμ. Εὐρηκε τὴ γάστρα τοῦ κουλλούρας (δηλ. τὸ νόμισμα τῆς βασιλόπιτας ἐπὶ τοῦ εὐρόντος ἰσχυρὸν προστάτην. Διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς σημασίας, βλ. Ν. Πολίτ., Παροιμ. 2, 276).

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Μακεδ. (Σαρακ.) Προπ. ("Αρτάκ.)

γαστράκι τό, ἀμάρτ. 'ιαστράκι Νάξ. ("Απύρανθ.) γιαστράκι Νάξ. ("Απύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαστρί, παρ' δ καὶ 'ιαστρί καὶ γιαστρί, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

"Οστρακὸν κεράμιον, τεμάχιον μικρὸν ἐκ συντριβέντος πηλίνου ἀγγείου. Πβ. γαστρί 3.

γαστρένιος ἐπίθ. Κρήτ. Κύθν. Σέριφ. — Λεξ. Βάιγ. 'ιαστρένιος Νάξ. ("Απύρανθ.) γιαστρένιος Νάξ. ("Απύρανθ.) 'ιαστρένιος Νάξ. ("Απύρανθ.) γαστρενιος Θήρ. (Οἶα)

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. γαστρένιος. Διὰ τὸν τύπ. 'ιαστρένιος, βλ. Γ. Χατζιδ., MNE 2, 118. Ὁ ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου εἰς τὸν τύπ. γαστρενιος κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ γάστρινος, δὶδ.

Κεράμιος, πήλινος ἐνθ' ἀν.: Σκουτέλλια γαστρένια Κύθν. Ἐδὰ ἑλὶα χρόνια εἶχανε γαστρένια κιούγια Σέριφ. Τὸ 'ιαστρένιο τσικάλι νὰ σοῦ φέρω ἢ τὸ ἀλουμινένιο; Νάξ. ("Απύρανθ.) Συνών. γάστρινος 1.

γαστρήσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαστρήσιους Στερελλ. ("Αρτοτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάστρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ήσιος. Ὁ ψηθεὶς ἢ μαγειρευθεὶς διὰ τῆς «γάστρας», δι' δὶδ. γάστρα 1: Ψουμί γαστρήσιον.

γαστρί τό, "Ανδρ. Θράκ. (Κεσάν. κ.ά.) Ἰκαρ. Κέρκ. Κρήτ. (Βάμ. Ἡράκλ. Σέλιν. Σητ. Σφακ. κ.ά.) Κύθηρ. Κύθν. Κύπρ. Παξ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. "Οφ. Σινώπ. κ.ά.) Ρόδ. Σίφν. — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ. γαστρίν Ἰκαρ. Κύπρ. Πόντ. ("Ιμερ. Κερασ. Τραπ. κ.ά.) βαστρί Κάρπ. Κῶς Νίσυρ. Ρόδ. Τῆλ. Χάλκ. 'αστρί Κάρπ. 'ιαστρί Νάξ. ("Απύρανθ.) γιαστρί Νάξ. ("Απύρανθ.) χαστρί Ἰκαρ. Σύμ. γραστὶ Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) γραστὶ "Απουλ. (Καλημ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γαστρίον. Διὰ τὴν τροπὴν τοῦ γ εἰς χ εἰς τὸν τύπ. χαστρί, βλ. Γ. Χατζιδ., MNE 2, 420/21.

1) Τὸ περὶ τὴν κοιλίαν καὶ πρὸς τὸν πυθμένα τμήμα τῶν πηλίνων ἀγγείων Κύπρ. Ρόδ. κ.ά. — Λεξ. Βάιγ.: Ἐκάμαμεν τὸ γαστρί, τώρα θὰ χτίσωμε τὸ πιθάρι (εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀγγειοπλαστῶν) Ρόδ. || "Ασμ.

Μέσα 'κεῖ 'ν' τὸ πιθαροῦδιν/τὸ ἐξηνταγομαροῦδιν ἔσκυψε νὰ τοῦ γευτῇ/κ' ἑκατσέ το ὡς τὸ γαστρίν (δηλ. τὸ ἐκένωσε μέχρι τῆς κοιλίας) Κύπρ. β) Τὸ ἀπὸ τῆς κοιλίας καὶ κάτω ἀκέραιον τμήμα θραυσθέντος καὶ κολοβωθέντος κατὰ τὸ ἄνω μέρος πηλίνου ἀγγείου, κατάλληλον εἰς ποικίλας προχείρους χρήσεις (οἶον: εἰς τὸ ἄρμεγμα προβάτων, τὴν παράθεσιν τροφῆς ἢ ὕδατος εἰς οἰκόσιτα ζῶα ἢ πτηνά, τὴν διατήρησιν ὕδατος διὰ τὸ «βάψιμο» σιδηρῶν ἐργαλείων, τὴν διαφύλαξιν τέφρας χρησίμου διὰ τὴν πλύσιν τῶν ἐνδυμάτων, τὴν ἐμφύτευσιν καλλωπιστικῶν φυτῶν, τὴν νυκτερινὴν οὐρησιν, κλπ.) Κάρπ. Κέρκ. Κύθν. Κύπρ. Κῶς Νάξ. ("Απύρανθ.) Παξ. Πόντ. ("Ιμερ. Κερασ. "Οφ. Σινώπ. Τραπ. κ.ά.) Σίφν. Σύμ. Τῆλ.: Βάλε τὰ πίτερα 'ς τὸ γαστρί νὰ φᾶν οἱ κόττες Παξ. Φέρε μου τὸ 'ιαστρί μὲ τὰ πίτερα Νάξ. ("Απύρανθ.) Φέρε τὸ 'ιαστρί τοῦ γάττη αὐτόθ. 'Σ τὸ 'ιαστρί θὰ φ'τέψω τὸ βασιλικὸ αὐτόθ. "Αμον γαστρίν ἐποίησες τὸ σκεῦος -ι- μ' (οἶονεὶ οὐροδόχον ἀγγεῖον, δηλ. πολὺ ἀκάθαρτον) Πόντ. ("Οφ. κ.ά.) || "Ασμ.

Στρατὶν μ' ἦταν κ' ἐδιάβαιν-να ἀπὸ τὸν αἰν-Φώτη, τὰ γιαιτρικά του εἶχεν τα εἰς τὸ γαστρί τοῦ μπότη (μπότης=πήλινον ὑδροδοχεῖον) Κύπρ. Συνών. γάστρα 5. γ) Ἀγγεῖον πήλινον τοῦ αὐτοῦ περίπου σχήματος πρὸς τὸ προηγούμενον, κατασκευαζόμενον καὶ χρησιμοποιοῦμενον εἰδικῶς εἰς τὴν οἰκιακὴν ἀνθοκομίαν Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) Πόντ. (Οἶν. Σινώπ. Τραπ. κ.ά.)—Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ.: